HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לאו היינו הנחתן. ואם נטלו משם לאו עקירה היא: שמן על גבי יין. לענין שבת מחלוקת ר' יוחנן בן נורי ורבנן: דתנן שמן. של תרומה: שלף על גבי יין. של תרומה. משום הכי נקט טבול יום משום דפוסל ואינו מטמא הלכך לא פסל אלא שמן בלבד דלאו מיבור הוא למיהוי כחד ואילו הוה טמא הוה מטמא ליה לשמן ושמן פסל ליה ליין: שניסס חיבור. דהוי כחד ונפסל אף היין. ולענין שבת נמי לרבנן הוה ליה כאגוז על גבי מים ולרבי יוחנן הוה ליה כמים על גבי מים: וזרק לאוכה מחצלת. משום סיפא נקט ליה דבעי למימר חלקה במחצלת פטור לאשמעי' דהנמת חפץ וסילוק מחיצה בהדדי פטור והכא סילוק מחיצה דזיל הכא ליכא מרבעה וזיל הכא ליכא ד' דבלר ליה עובי מקום מחצלת: כל שכן חוליא. דסילוק מחיצה ודאי הוא דמבטיל לה: לרבי יוחנן (ה) מחצלת פשיטא ליה דלא מבטלא. דאי נמי אמרינן סילוק מחיצה והנמת חפץ כי הדדי פטור הכא חייב דלא מבטל ליה הלכך לאו סילוק מחיצה היא: וזרק לאוכה. מרה"ר מידי דנייחא כגון אבן או מים: חייב. ולא אמרינן כיון דמלא הוא לא הוי רה"י דמבטל להו מחיצות: מלאה פירות. פטור דבטיל מחיצות כאילו מלאוה עפר: סניף נמי הכי. דמיס לא מבטלי מחיצה: מן היס לאיסרטיא. מכרמלית לרה"ר פטור: איסרטיא. הוא סרטיא (ו): ר"ש אומר אם יש. ביס במקום שזרק גומא מיוחדת לבדה עמוקה עשרה ורחבה ד' רה"י לעצמה היא ולא הוי כשאר יס אף על גב דיס נמי עמוק הוא. וממילא שמעינן מדר"ש דמיס לא מבטלי מחיצה: גמ' רבי מאיר ורבנן. דאיפליגו בחוקקים להשלים בפ"ק דיומא (דף יא:) ובעירובין (ד' יא:) לר"מ דאמר דחוקקין להשלים במקום שיס כדי לחוק הכא חייב דרואין המוך כאילו הוא מרבעה: על המפלגה. שהוא מדרון והולך ומתלקט מעט מעט עד שמגביה י' מתוך ד"א הרי הוא כאילו זקוף כולו והוי רה"י במקום גובהו ואם זרק מרה"ר ונח על גביו חייב. ודוקא נקט מתוך ד' אמות דאי מתוך ה' הרי הוא כשאר רשות הרבים דניחא תשמישתיה להילוך: ונעשה מדרון לרה"ר. שהיה קרקע המבוי גבוה מקרקע רה"ר והולך נשפע אצל פתחו לגד רה"י או שהיה שוה לרה"ר ונעשה מדרון לתוכה שהיה רה"ר גבוה מקרקע המבוי וכניסת המבוי נמי מן הפתח ולפנים גבוה כקרקע רה"ר ברחב אמה או חצי אמה ואם"כ הוא נעשה מדרון לגד דופן האמצעי: אוהו מבוי אינו צריך לחי. לאותו גובה שבגד הפתח הוה ליה מחיצה אף על פי שהוא משפע והולך: מתני' זרק חוץ לד"א ונתגלגל חוץ לד"א חייב. לא שנפל לארץ דא"כ לא לריכא למימר אלא שהרוח גלגלתהו מן האויר לתוך ד' אמות: גמ' והא לא נח. חוץ לד' ואמאי אזלינן בתרה: שנח ע"ג משהו. שעמד קצת ואח"כ נתגלגל. והוא הדין אם אחזתו הרוח באויר ועכשיו מעט ואחר כך הכניסתו דתשיב נמי הנחה אם בתוך ג' הוא: ודחפתו הרוח. בעודו באויר: אחזתו משהו. הרוח עכשיו במקומו מעט: לרבנן. דפליגי עליה דר"ע (ט) בזורק מרה"י לרה"י ורה"ר בתמצע דלית להו קלוטה כמי שהנחה לא תימא בתוך ג' מודו אלא אפילו תוך ג' נמי לריך שיעור ואם עבר רה"ר כולה פטור. ונפקא מינה נמי לזורק ד' אמות וכשבא לנוח והגיע לתוך ג' נזכר שגגתו עד שלא נח פטור דתמלרינן בתמני' (לקמן דף קב.) עד שתהא תחלתו וסופו שגגה ולא אמרינן עד שלא נזכר הוה ליה מוצח: לאו

לאו היינו הנחתן בעי רבא (ו) אגוז בכלי וכלי צף על גבי מים מהו מי אמרינן בתר אגוז אזלינן והא נייח או דילמא בתר כלי אזלינן והא לא נייח תיקו שמן על גבי יין מחלוקת ר' יוחנן בן נורי ורבנן דתנן (ז) שמן שצף על גבי יין ונגע טבול יום בשמן לא פסל אלא שמן ר' יוחנן בן נורי אומר שניהם חיבור זה לזה אמר אביי (ח) בור ברה"ר עמוקה עשרה ורחבה שמנה וזרק לתוכה מחצלת חייב (ט) חילקה במחצלת פטור לאביי דפשיטא ליה דמחצלת מבטלא מחיצה כל שכן חוליא דמבטלא מחיצה לרבי יוחנן דמיבעיא ליה חוליא מחצלת פשיטא דלא מבטלא מחיצת' ואמר אביי (י) בור ברה"ר עמוקה עשרה ורחבה ארבעה מלאה מים וזרק לתוכה חייב מלאה פירות וזרק לתוכה פטור מ"ט מים לא מבטלי מחיצתא פירות מבטלי מחיצתא תניא נמי הכי הזורק מן הים לאיסרטיא ומן האיסרטיא לים פטור ר"ש אומר אם יש במקום שזרק עמוק עשרה ורחב ארבעה חייב: מתני' (יא) הזורק ארבע אמות בכותל למעלה מעשרה טפחים כזורק באויר למטה מעשרה טפחים כזורק בארץ הזורק בארץ ארבע אמות חייב: גמ' (יב) והא לא נח א"ר יוחנן (יג) בדבילה שמינה שנינו א"ר יהודה אמר רב א"ר חייא (יד) זרק למעלה מעשרה והלכה ונחה בחור כל שהוא באנו למחלוקת ר' מאיר ורבנן לר"מ דאמר (טו) חוקקין להשלים מיחייב לרבנן דאמרי (טז) אין חוקקין להשלים לא מיחייב תניא נמי הכי זרק למעלה מעשרה והלכה ונחה בחור כל שהוא ר"מ מחייב וחכמים פוטרין א"ר יהודה אמר רב תל המתלקט עשרה מתוך ארבע וזרק ונח על גביו חייב תנ"ה (יז) מבוי ששוה לתוכו ונעשה מדרון לרה"ר או שוה לרה"ר ונעשה מדרון לתוכו אותו מבוי אינו צריך לא לחי ולא קורה רבי חנינא בן גמליאל אומר תל המתלקט עשרה מתוך ארבע וזרק ונח על גביו חייב: מתני' (יח) זרק לתוך ד' אמות ונתגלגל חוץ לד' אמות פטור חוץ לד' אמות ונתגלגל לתוך ד' אמות חייב: גמ' והא לא נח אמר ר' יוחנן (יט) והוא שנח על גבי משהו תניא נמי הכי זרק חוץ לד' אמות ודחפתו הרוח והכניסתו ואע"פ שחזרה והוציאתו פטור אחזתו הרוח משהו אף על פי שחזרה והכניסתו חייב (כ) אמר רבא (כא) תוך ג' לרבנן צריך הנחה על גבי משהו יתיב מרימר וקאמר לה להא שמעתא אמר ליה רבינא למרימר לאו

פירות מבטלי מחיצתא. ואע"ת ומ"ש מדבילה שמינה דאמרינן לעיל דלא מבטלי ואפיי ליה שיעורא דבדבילה שמינה שנו כדאמר בפ"ק (דף ז:) זימנין משני ליה בכותל דלית ביה חור ובדבילה שמינה כו' וי"ל דדבילה אינה עומדת כל כך להתבטל שם בכותל כמו שרגילין לבטל פירות בבור כעין תבואה אי נמי דבילה דבר מועט הוא ולא מבטלא אבל בור מלא פירות או חציו אבטל רה"י וה"ה דגרעין אחד או דבר מועט לא מבטל רה"י ואע"ת היכי ממעטינ הני פירות והא אמר בפרק חלון (שיעורין עמ:) כל דבר המיטל בשבת אינו ממעט ואפי' אי איירי הכא בטבל אמין ניטל בשבת[א] מ"מ כיון דניטל מן התורה הזורק לתוכו אמאי פטור ואומר ר"י דמן התורה ממעט כל דבר ואפילו הניטל ומדרבנן הוא דגזרו דדבר הניטל אינו ממעט ולהכי לא קאמר מותר לזרוק בתוכו אלא קאמר הזורק לתוכו פטור משמע דאיסורא דרבנן איכא ואפילו בחרץ שבין שתי חצרות אמרו דדבר הניטל אינו ממעט אע"ג דהוי ק"ק דבפרק חלון (שם) מייתי על בית שמילאוהו תבן דהוי לענין אהל דאוריי"תא:

והלכה ונחה בחור כל שהוא כו'. במור מפולש אייר[ב] והאי חוקקין להשלים היינו לשוויה מקום ד' כדפי' בפ"ק (דף ז:)[ג]: **והא לא נח.** ואע"ת מאי פריך והתניא לעיל (ד' לז.) תוך ג' ד"ה חייב אע"ג דלא נח ואין נראה לומר [ד]דאתון ד' אמות קאי אמאי פטור הא לא נח[ה] וא"כ כשנח אחר כך חוץ לארבע יתחייב[ו] דהא [ז]מתניתין[ח] נמי הכי[ט] משמע דאחוץ לד' אמות פריך אמאי חייב וי"ל דפריך לרבא דאמר חוץ שלשה לרבנן בעי הנחה ע"ג משהו[י]:

אחזתו הרוח משהו כו'. פי' שעיכבתו ע"ג קרקע או אפי' באויר כדפי' בקונטר' דחשיבה אחיזת הרוח כמונח על גבי משהו ונראה דע"ג קרקע (כ) אפי' לר' יהודה דהיינו רבנן דקאמר רבא דצריך הנח' מודה (כא) ד)דלא בעינן[ל] כדפי' לעיל (דף פ.) ומיהו ק"ק דבסמוך מסקינן איפכא דמתגלגל כיון דאין סופו לנוח נוח אמונמה דמי אבל אמי כיון דסופו לנוח כמונמה דמי ומחזר ר"י לפרש דודאי רבי יהודה סבר כר"ע דקלוטה כמו שהונחה (מ) היכא דבעי שתנוח אם כי הוא דפירקין אבל[יא] בהוא דפרק בתרא דעירובין (ד' לז:) היה קורא בספר דלא בעי שתפול אם בעי ר' יהודה הנחה על גבי משהו ורבא קאמר דרבנן דר"ע לית להו קלוטה כמו שהונחה דמיא בשום מקום אפי' לרבנן אמונמה אם אפילו תוך ג'[יב] ולא ס"ל כבריתא דלעיל דקתני תוך ג' ד"ה חייב אלא סבר כבריתא דהכא דקתני מחזתו הרוח משהו[יג] ומתניתין נמי משמע[יד] דאיירי בנח משהו כדאוקי ר' יוחנן דומיא דריש דקתני תוך ד' אמות פטור דאיירי[טו] בשנח אפי' לאו הכי אמאי מיפטרי[טז] ורב חלקיה בר טוביה דאמר לעיל תוך שלשה ד"ה חייב מוקי מתניתין בדלא נח וריש דקתני פטור מיירי כגון שפסק כחו ומחמת הרוח נתגלגל חוץ לארבע עושה

פטור מן הארץ כגדר, והצד שכנגדו משופע כמדרון וכמין כבש שמתוך ד' אמות בשיפוע המדריגה גובה ועולה ר' טפחים כגון זה ד' אמות ר' טפחים, הציור. אם נח החפץ (הזורק) [הזורק] על גובהו של תל זה שהוא גבוה ר' [הזורק] על גובהו של תל זה שהוא גבוה ר' טפחים, אע"פ שמצד אחר עולין בו בכבש כשיעור ד' אמות חייב. ואפילו מכל סביביו משופע ועולה כיון שגובהו עשרה ושיפועו ד' אמות כרה"י דמי כבור יבבה לבחון זה. ומפרש בגמרא דקדשים (דף טו), אמר רמי בר אבא כל כבשי כבשים שלש אמות (ומחצה) לאמה, חרץ מכבשו של מזבח ג' אמות ומחצה ואצבע ושליש אצבע. אבל אם אין התל עולה לגובה עשרה אלא מתוך שיפועו יתר מד' אמות, לא מחשב כרה"י. ומפורש במסכת עירובין פרק עושין פסין בעא מיניה רחבה מרבה תל המתלקט ר' מתוך ד' אמות ורבנים בוקעין בו חייבין עליו משום רה"ר או לא. אליבא דרבנן לא תבעי לך, השתא ומה התם דניחא תשמישתיה הא אמור רבנן דלא אתו רבים מבטלי מחיצתא הכא דלא ניחא תשמישה לא כל שכן, כי תבעי לך אליבא דר' יהודה. ואע"ג דפשיט רבה אליבא דר' יהודה ואפילו במעלות בית מרון, לאו דלכתא כר' יהודה. ו)והא דרבי יהודה דאמר אם היתה דרך הרבים מפסקתה יסלקנה לצדדין, וחכ"א אין צריך. ועיקר דשמעתא מעלות ומורדות שבא"י אין חייבין עליהן משום רה"ר לפי שאינן כדגלי מדבר. ותנן נמי הגיע להר מבליעו וחזור למידתו. אמר רבא ל"ש אלא בהר המתלקט ר' מתוך ד' אמות, אבל הר המתלקט ר' מתוך ה' מודרו מדידה יפה. רב הונא מתני לה לקולא לא שנו אלא בהר

ו) כ"ה בכמ"י. ז) ומשנה זו בעירובין שם ע"ב.

ל) לעיל דף ה:, מ) ג"ז שם עירובין דף עא: [טבול יום פ"ב מ"ט], נ) לעיל ז: לו:, ד) [לעיל ז: ופנ:], פ) ר"ז שם, ו) [לעיל ז: וש"נ], ז) [לעיל פ. עירובין לח:], ח) [לעיל ו:], ט) [לעיל לז.], י) [מתניתין], כ) לגם בעיגן הנחה כדפי' לעיל דיש חילוק בין מתגלגל וכין מיט מתגלגל כל"ל.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כ"ש וכו' דמבטל לה התם לר' יוחנן דמיבעיא ליה חוליא מחצלת פשיטא ליה כל"ל והד"ח: (ב) תוס' ד"ה אחזתו וכו' ולפ"ה דע"ג קרקע. נ"ב פי' אפי' במתגלגל ואפי' לא אחזתו הרוח: (ג) בא"ד דלא בעינן כדפרי' לעיל. נ"ב כפ' המוליח יין דף פ בד"ה והא אמר: (ד) בא"ד כמו שהונחה דמיא היכא וכו' כי הסיא דפיקין. נ"ב בד' לז ע"ב:

גליון הש"ס

גמ' חילקה במחצלת. עיין מחיומי הרשב"א לעיל ח ע"א ד"ה ומנה שם:

רבינו חננאל

לאו הנחה היא דפטור. ואגוז בכלי וכלי ע"ג המים, לא אפשיטא. שמן על גבי מים, פלוגתא דרבי יוחנן בן נורי ורבנן. אמר אביי בור ברה"ר עמוק עשרה ורחב ח', זרק לתוכה מחצלת חייב דעדיין חדא רשותא היא. אבל נתכוון לחלקה במחצלת, הוויין להו ב' בורות עמוקין עשרה ואין בכל אחד רחב ד' שהרי מיעטן המחצלת מלהיות בכל אחד ד', ויצאו מתורת רה"י והרי הן מקום פטור. והא דאביי פליגא אדר' יוחנן, דהא ר' יוחנן בעי ליה חוליא מבטלא מחיצתא או לא, וכיון דחוליא מיבעיא ליה מחצלת פשיטא ליה דודאי לא מיבטלא מחיצתא ועדיין רה"י היא. ולאביי דפשיטא ליה דמבטלא מחיצתא כ"ש חוליא דודאי מיבטלא, מלתא דמיבעיא ליה לר' יוחנן פשיטא ליה לאביי. ומים בבור לא ממעיט לה ולא מבטלי מחיצות, אבל פירות שבבו(ו)ר הטומן בבור אם נתן כלום למעלה פטור דפירי מבטלי מחיצתא. וה"מ דבטלינהו גבי בור, אבל אי אצנעינהו לפירי בבור למהדר ולמיכל מנייהו לבתר הכי, לא ממעטי בבור. מתני' הזורק ד' אמות בכותל, אם נתכוון לזרוק למעלה מעשרה טפחים בכותל, הרי הוא כזורק באויר, והזורק באויר פטור. ואם נתכוון למטה מ' טפחים בכותל, הרי הוא כזורק בארץ והזורק בארץ ד' אמות חייב. ואקשינן עלה הזורק למטה מעשרה טפחים חייב, והא לא נח. ואוקמה ר' יוחנן בזורק דבילה שמינה שיש בה ליחלוחית ונדבקה בכותל חייב שהרי נגמרה מחשבתו כאשר ניטוחה, זו היא הנחתה. הא דאמר ר' חייא זרק למעלה מ' טפחים בכותל והלכה ונחה בחור כל שהוא מחלוקת ר' מאיר ורבנן. פירוש כגון שהיה זה החור עצמו בגבוה י' טפחים, ומקרקעית החור ולמטה עשרה טפחים מכוונים. ואילו היה בחור ד' על ד' דברי הכל רה"י וחייב הזורק מרה"ר לתוכו. ושמעתין בחור דלית ביה ד' על ד', דר' מאיר סבר כל כי האי גוונא חוקקין להשלים וכיון שיש בעובי הכותל לחוק ולהשלימו לחור היה ד' על ד' וראין בכוונת הלב כאילו חקוק הוא ויש בו ד' על ד' וחיב. וחכ"א אם יש בחור הזה ד' על ד' [חייב], אבל לחוק ולהשלים אין חוקקין כי האי גוונא חקיקה בלב, אלא הרי הוא כגדר גבוה י' טפחים ואינו רחב ד' שהזורק לתוכו פטור. והא דר' מאיר וחכמים מפורש בפרק א' דעירובין כיפה א' מאיר מחייב במזוזה וחכמים פוטרין, ושוין שאם יש ברגליה עשרה שחייבת. אמר אביי הכל מודין אין ברגליה שלשה ולא כלום, יש ברגליה ג' ואינה רחבה ד' ולא כלום הוא, כי פליגי היכא דרחבה ד' ויש ברגליה ג' ואינה גבוה י' ויש בה לחוק ולהשלימה לעשרה, ר"מ סבר חוקקין להשלים וחכמים סברי אין חוקקין להשלים. ומפורש נמי בפרק המוצא תפלין בענין מפתח שהוא למעלה מעשרה, אמר אביי ש"מ מהא מתניתא תלת, וחזרא מנייהו חוקקין להשלים. ירושלמי אם יש חור בכותל מחלוקת ר' מאיר וחכמים, על דעתיה דר' מאיר בין יש בו ד' על ד' בין אין בו את רואה את הכותל כגמום, על דעתיהו דרבנן אין את רואה את הכותל כגמום אלא כסתום. והך דרב חסדא דיציאות השבת דאמר נעץ קנה ברה"י וזרק ונח על גביו חייב אפילו גבוה מאה אמה שרה"י שלה עולה עד לרקיע, לא דמיא להא (לא לא)בעיא ד[רב] מרדכי, ולא להא דר' חייא, דהני בעמוד דומה ברה"ר והלק רשות לעצמו בגובהו, וכותל שהוא ברה"ר נח בחור שהוא למעלה מי' טפחים. אבל דרב חסדא בעמוד ברה"י ועקר אדם חפץ מרה"ר וזרקו ברה"י למעלה ונח ע"ג עמוד שהוא ברה"י, אפילו ע"ג ק' אמה חייב, שכבר זרק מרה"ר לרה"י. וקא מארגן בה אמר אביי ברה"י כ"ש לא פליגי כדרב חסדא, והאי חור אם היה בתוך י' לא חשיב לא כרה"ר ולא כרה"י, דאתמר

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת.

מוסף תוספות

א. ובטלין הן ליומן שם. רשב"ם. ב. ובצד הה"י הם רחבים ד' אבל לא מצד הה"ר ולכו"ע הוי חור רה"י, דהא חורי רה"י ברה"י דמי. מוס' לעיל ז: ג. דלר"מ חוקקין להשלים והוי כד' על ד' אבל ממש בחור כל שהוא אפי' ר"מ מודה דלא אמרינן חוקקין להשלים. מוס' לעיל ז: ד. דאפטור דמתניתין. מוס' הכא"ש. ה. בתוך ד' אמות. מוס' הכא"ש. ו. דלענין פטורא בתוך ד' אמות לא חשיב כמונח לכו"ע, דא"כ לא מתחייב לעולם זורק ד' אמות ברה"ר לר"ע, ליכא למימר הכי. מוס' הכא"ש. ז. מדקאמר תניא נמי הכי. מוס' הכא"ש. ח. ועי' בגליון. ט. אזדקר חרץ לד' אמות קאי. מוס' הכא"ש. ט. ולהכי פריך והא לא נח. מוס' הכא"ש. י. במתגלגל ברה"ר ועדיף משאר קלוטה באויר והוי כמונח לר' יהודה. מוס' לעיל פ. ד"ה הא. יא. במקום דלא בעי שתנוח שם כגון. מוס' הכא"ש. יב. בעי הנחה ע"ג משהו. מוס' הכא"ש. יג. דמשמע דבענין אחר לא מחייב. מוס' הכא"ש. יד. בוותיה, דמשמע סיפא. מוס' הכא"ש. טו. דוקא. מוס' הכא"ש. טז. כי נפיק חוץ לד' אמות דלענין פטורא לא חשבינן לה כמונח לכו"ע כדפרישית לעיל. מוס' הכא"ש.

רבינו חננאל (המשך)

חורי רה"ר אביי אמר כרה"ר דמו, רבא אמר לא כרה"ר דמו. והאי דתנן למטה מי' טפחים כזורק בארץ, דקא מוקי לה ר' יוחנן בדבילה שמינה, איתיביה רבא לאביי מינה וא"ל אי ס"ד חורי רה"ר כרה"ר למה לי לאוקמה בדבילה שמינה לוקמה בחור. זמנין משני ליה אביי שאני צרור וחפץ דעבידי להדרי. זמנין משני ליה בכותל דלית ביה חור. מאמי מדקתני רישא למעלה מי' טפחים כזורק באויר ואי ס"ד בכותל דאית ביה חור אמאי כזורק באויר לוקמא דנח בחור. וכי תימא דלית ביה ד', והא רב יהודה אמר רב א"ר חייא זרק למעלה מי' ונח בחור כל שהו באנו למחלוקת ר"מ ורבנן, אלא לאו ש"מ בכותל דלית ביה חור. ואע"ג דאביי פריק לנפשיה הילכתא כרבא. אמר רב יהודה אמר רב תל המתלקט י"ט מתוך ד' אמות וזרק ונח על גביו חייב. פי' אדם שעומד ברה"ר ועקר מרה"ר והניחו בתל זה, כיון דקי"ל גדר ברה"ר גבוה י' ורחבו ד' זו היא רה"י גמורה, האי תל נמי רה"י הוא. והיכי דמי מתלקט כגון שצידו אחד עומד בגידוד י' טפחים מן הארץ כגדר, והצד שכנגדו משופע כמדרון וכמין כבש שמתוך ד' אמות בשיפוע המדריגה גובה ועולה ר' טפחים כגון זה ד' אמות י' טפחים, הציור. אם נח החפץ (הזורק) [הזורק] על גובהו של תל זה שהוא גבוה י' [הזורק] על גובהו של תל זה שהוא גבוה י' טפחים, אע"פ שמצד אחר עולין בו בכבש כשיעור ד' אמות חייב. ואפילו מכל סביביו משופע ועולה כיון שגובהו עשרה ושיפועו ד' אמות כרה"י דמי כבור יבבה לבחון זה. ומפרש בגמרא דקדשים (דף טו), אמר רמי בר אבא כל כבשי כבשים שלש אמות (ומחצה) לאמה, חרץ מכבשו של מזבח ג' אמות ומחצה ואצבע ושליש אצבע. אבל אם אין התל עולה לגובה עשרה אלא מתוך שיפועו יתר מד' אמות, לא מחשב כרה"י. ומפורש במסכת עירובין פרק עושין פסין בעא מיניה רחבה מרבה תל המתלקט ר' מתוך ד' אמות ורבנים בוקעין בו חייבין עליו משום רה"ר או לא. אליבא דרבנן לא תבעי לך, השתא ומה התם דניחא תשמישתיה הא אמור רבנן דלא אתו רבים מבטלי מחיצתא הכא דלא ניחא תשמישה לא כל שכן, כי תבעי לך אליבא דר' יהודה. ואע"ג דפשיט רבה אליבא דר' יהודה ואפילו במעלות בית מרון, לאו דלכתא כר' יהודה. ו)והא דרבי יהודה דאמר אם היתה דרך הרבים מפסקתה יסלקנה לצדדין, וחכ"א אין צריך. ועיקר דשמעתא מעלות ומורדות שבא"י אין חייבין עליהן משום רה"ר לפי שאינן כדגלי מדבר. ותנן נמי הגיע להר מבליעו וחזור למידתו. אמר רבא ל"ש אלא בהר המתלקט ר' מתוך ד' אמות, אבל הר המתלקט ר' מתוך ה' מודרו מדידה יפה. רב הונא מתני לה לקולא לא שנו אלא בהר

ים א מיי' פי"ד מהל' שבת הלכה כב:
כב ב שם הלכה כג:
כא ג מיי' שם הל' יח סמג לאוין סה טוש"ע א"ח סי' שמה סעיף קטן יב:
כב ד מיי' שם:
כג ה מיי' שם וסמג לאוין סה טוש"ע שם סעיף יוד:
כד ו מיי' שם הל' טז:
כה ז מיי' פי"ז שם הל' ד טוש"ע א"ח סי' שפג סעיף לו:
כו ח ט מיי' פי"ג שם הלכה כב:
כז י מיי' שם הל' טז [וע"ש בכ"מ]: